Julgest tahhan tunnistada, Reinowadder on üks warras, röwel ja mörtsukas, kes — kudda köik kokko koggund issandad siin teadwad — ei mingisugguse üllekohto tö jures ei lähhe kohkuma. Üsna kui walmis wõllaroog röwib ja warrastab ta luggupiddamata, mis ial ette juhtub. Kellegile ei näita ta armastust egga austust! Ühhe raswase suutäie pärrast uñustab ta ni hästi isse ennese kui kuñinga ja kõige sure issandade au ärra ja ranneb riigi-seadused üsna naeruks. Ja, jah! ma rägin tõt. Laske endale kulutada, mis tanso ta eile jäñessele, meie wagga mehhele teggi. Siin aus mees isse seisab, kes ei sõña egga töga kellegile wigga ei olle teinud. Ei ükski mu ellaw loom, kui Jumala sunnitaw Reinowadder olleks ussaldanud keskel rahho aeal ni julgest kuñinga kässo wasto ekside; agga kuulge mis rebbane teggi. Teña moondas eñast korraga waggaks mehheks, lubbas jäñessele keña loowisisid öppetada ja aega möda köstriks tehha; siis istus kükkile mahha ja tõutas wallelikko keelega jäñessele jutlustamist öppetada. Jäñes kulas kui lambatalleke, körwad konkus, kelmi jutlust; seal kargas Reinowadder äkkitselt maast ülleese, wõttis jäñesse küüsile ja sassis ning purrestas laitmata mehhikese irmsal kombel, et ello ots kätte kippus. Önne kohhal tullin koggemata lusides sedda teed, kuulsin mehhe lühhikese pilli ja pannin imeks, et kissa tõustes korraga otsa löppes. Liggemale astudes näggin keña luggu; Reinowadder olli parrajast



tö kallal, piddas ammastega jäñesse kraest kinni ja rapputas mehhikest et abbe wärrises ja ing rindo kinni jäi. Pölleks ma warmalt appi jõudnud, siis olleks ta meie rahhopiddaja, söariistata mehhe körri mahha murdnud ja tossu wälja wõtnud. Seal seisab wagga jännes! Teie wõite ta wärskid awo nähha mis Reinowadder eile krimustanud. Aus kuñingas! kui teie sesuggust mörtsuka tööd sallite, sõña lausumata sähherdusi kurja kombeid kannatate, ja kui teie, sured issandad ühheskoos, sellega leppite, et sesiñane warras ja röwel awwalikkult kuñingrigi rahho rikkub ja seadust teotab: siis sate teie töeste, aus kuñingas, ja sawad teie lapsed ning järreltullejad weel kaugel tullewal päiwil kõigest rahwast, kes õigust ning õigusemõistmist armastawad waljo laitust kuulda." — „Ja, jah, se on selge tõsi, et Reinowadder ial hääd ei tee," ütles hunt. „Teña üllekohtuse surm olleks iggaühhe rahho ning waikse ello armastajale üks tõsine eluse kingitus. Peaks teñale ka täña jälle andeks antama, siis same meie näggema, et weel mõnda meest teña läbbi kimpo langeb, kes täñini sedda uñenäos ei olle möttelnud."

Rebbase lellepoeg määr, kes seie sadik süggawas möttes seisnud, tõstis nüüd juttu ja räkis julge, laduse sõñaga Reinowadderile wabbanduseks, ehk ta kül isse lelle nurjatumad kombed selgest tundis. „Läne lamba-issand!" ütles ta wilto silmi hundi peale wadates: „tulletage meele mis waña sõña ütleb: Waen-